

LAPORJE

14.III.2021 α Ω 12 ted

Župnija Laporje zupnija.laporje@gmail.com

Spletna stran: <https://zupnija.laporje.si>

GSM: 041 / 849 - 571

MAREC - SUŠEC

14.4.post. **NED=** papeška **MATILDA 7.-** za

farane, 10.-Vantur Frančiška, Štefan, starši Amalija, Franc Vantur, Anton Marguč, starši Bezget, Gajšek, Mohorko, Jožica Sagadin, Jože Martina, Helena Lončarič, Franc Pliberšek, Franc, Ljudmila Črešnjak obl. Gusti Orož

15. **PON=** LUDVIKA 8.- po n. Brezmadežne

16. **TOR=** HILARIJ 8.- Pavel, Kristina Sagadin

17. **SRE =** PATRIK, JEDRT 8.- Stanko Zorec

18. **ČET=** CIRIL JERUZALEMSKI 8.- Franc Mlakar

19. **PET=** SV. JOŽEF 9.- Marija Rak. KV, Gusti Orož 17.- Donat Dreo, molimo za duhovniške poklice

20. **SOB=** KLAVDIJA 8.- Martin Repnik

21. 5.post. **NED=** NIKOLAJ 7.- za farane, za

večni pokoj pred rojstvom umrlih otrok, 10.- Štefan Rak obl., Marija Rak, Karl Brglez obl. Elizabeta Fregl, Rudi Tajnšek, Viktor Leskovar obl.

Kjer sta dva ali več namenov, po tem namenu mašujejo tudi Minoriti na Ptuju - PATER KOS MILAN 041260724 in v Laporju v dneh skozi teden

AKCIJA – vsak dan OD 20.45 DO 21h

MOLIMO ROŽNI VENEC - župnik, bom molil v župnišču ti pa, KARKOLI MOLIŠ ALI DELAŠ, SAM ALI S SVOJIMI čez dan, pridruži v duhu skupni molitvi OB 20.45! KO skupaj DARUJEMO MOLITVE IN DELO DNEVA NEBEŠKEMU OČETU! Ob 21. blagoslov

JEZUS NIKODEMU: In kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov,

Človek, ki je zastrupljen s strupom smrti, od »povzdignjenega« - križanega in vstaleg-a - Kristusa prejema dar življenja, če proti njemu z vero obrne pogled svojega srca.

15 da bi vsak, ki veruje, imel v njem večno življenje.

16 Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.

17 Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil.

18 Kdor vanj veruje, se mu ne sodi; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina.

je že sojen: po Jn se sodba ne izvrši šele ob koncu časov, ampak že tedaj, ko se človek odloča za Jezusa ali proti njemu.

19 Sodba pa je v tem, da je prišla luč na svet in so ljudje bolj ljubili temo kakor luč, kajti njihova dela so bila hudobna.

20 Kdor namreč dela húdo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne bi pokazala njegova dela.

21 Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se razkrije, da so njegova dela narejena v Bogu.« (Jn 3,17-21)

Jn 3,14-21

BOG SVETA NE NEHA LJUBITI

V današnjem evangeliju smo slišali del pogovora, ki ga je imel Jezus neke noči na začetku svojega javnega delovanja z Nikodemom, učenim preučevalcem Svetega pisma. Najbolj nas prevzamejo čudovito lepe Jezusove besede – čudovite so zato, ker so resnične – ko Jezus pravi o sebi: »**Bog je svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.**« Te besede so že marsikateremu človeku, ki je iskal Boga z odprtim srcem, vlile poguma in zaupanja.

Naš pesnik France Prešeren je v Krstu pri Savici izpovedal, »da pravi Bog se kliče Bog ljubezni«, ki »čudno k sebi vod' otroke ljube in ne želi nobenega pogube«. Bog torej hoče, da ga iskreno iščemo, da živimo po svoji vesti, da pošteno izpolnujemo svoje dolžnosti, da se trudimo biti dobri do ljudi okoli sebe. Ena najhujših stvari, ki jo lahko drug drugemu povzročimo, je ta, da smo do sočloveka brezbrizni, da hodimo mimo svojih bratov in sester, kakor da jih ni.

Kjer se ljudje kregajo in prepirajo, je zagotovo

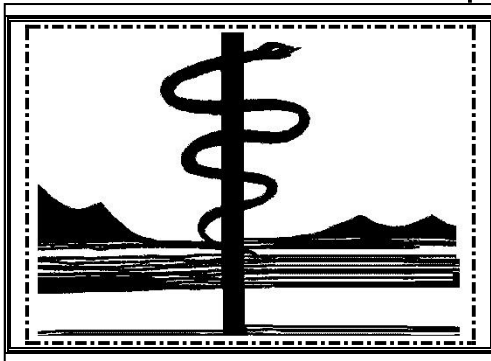
zelo hudo; še huje pa je tam, kjer ljudje med seboj sploh ne govorijo. Bodisi zato, ker so užaljeni ali trmasti, bodisi zaradi tega, ker so s To, kar smo poslušali v današnjem evangeliju, dovolj zgovorno pove, kako je Bogu tuja vsaka brezbržnost. Že v Stari zavezi je Bog dal svojemu ljudstvu po preroku vedeti, da se zanje zanima s takšno ljubeznijo, kot jo izkazuje mati svojemu dojenčku. Z Jezusovim prihodom pa se je Božja ljubezen razodela še bolj otipljivo: on je daroval svoje življenje za nas.

Križ, znamenje trpljenja, je postal znamenje ljubezni do konca. Naj se tega spomnimo ob vsakem pogledu na križ in ob vsakem znamenju križa, s katerim začenjamo dnevna opravila.

Po: S. Čuk,
Misli srca

Na Potovanju po puščavi so prišle med ljudstvo kot Božja kazen strupene kače.

Mojzes je po Božjem naročilu ulil iz bronaste kače in jo nato obesil na drog. Kdor je bil pičen, pa je pogledal kačo, je bil rešen smrtne nevarnosti. To podobe je Jezus v pogovoru z Nikodemom preobrnil nase. Vedel je namreč, da ga čaka smrt na »drogu«, to je na križu, in da bo njegova

smrt rešitev človeštva, kakor je bila kača na drogu rešitev za Božje ljudstvo v Mojzesovem času.

Po: Molimo s Cerkvijo, B-2, IV/2

LUČ

Kjer je Luč, je prižgano tudi upanje!

Roka se oprime dlani,
zamere so pozabljene,
v dušah se prižiga ljubezen, ki išče bližino.

Kdor je poln Luči, razsvetljuje temo,
odkriva nove možnosti in drugačne poti.

Z Lučjo v sebi spoštujemo tišino.

Če bi hodili kot sence po temnih poteh,
se ne bi vznemirjali, saj tema ne moti teme.
Že droben plamen vzbudi pozornost,
zastavlja vprašanja in zahteva odgovore,
kaj šele sijaj neugasljive Luči.

Kjer gori luč, je tema poražena.
Vse postaja jasno, čisto, pregledno,
obsijano s svetlobo,
postavljeno v jasnino presoje.
Luč zmaguje temo.

Betka Vrbovšek, Gospod, povsod vidim Tebe

Saj moraš nekomu odpreti srce,
da odnese prepričljivo bolečino.
Pred nekom se moraš zazreti vase,
v vse, kar razjeda,
mrtviči in muči od dne,
ko komaj veš zase.

MORAŠ

**Nekomu moraš pustiti,
da gre z mehko krpo čez rane srca.
Da pobriše police utvar, slepot in zablod,
da prezračí in prekrtači,
iztepe in poseša vse,
kar je zapiralo upanju pot.**

**Nekomu moraš odstreti razgled čez srce,
nekomu, ki sme,
nekomu, ki mu je mar za te.**

Betka Vrbovšek, Gospod, povsod vidim tebe

Ko je Jezus videl pod križem svojo mater in svojega učenca Janeza, je rekel svoji materi: »Žena, glej, tvoj sin!« (Jn 19,26). Naj te v bodoče namesto mene spoštuje kot sin in ti služi. In Janezu: »Glej, tvoja mati!« (Jn 19,26). To je bila oporoka, ki jo je Jezus naredil na križu, pravi sv. Ambrož. Izročil je svojo mater svojemu učencu, ki si je zaradi svoje deviške čistosti pred ostalimi zaslužil, da postane zaščitnik deviške matere. Tu je Jezus pokazal, da niti ob ločitvi ni pozabil svoje matere. Takšno skrb naj bi imeli otroci za svoje starše. Marijina skrb pa je bila usmerjena tudi v dušni blagor ljudi, ki so bili odkupljeni s krvjo njenega Sina in določeni za nebesa. Njeno duhovno oko je natančno spoznalo stanje duš in tudi stanje, v katerem se nahajajo. Ljubila je tudi tiste, ki so bili na krivih potih in v nevarnosti, da se pogubijo. Marija je zanje molila in opominjala apostole, naj delajo za njihovo spreobrnjenje. Bila je živo ogledalo vseh kreposti. Vnela je srca za Božjo ljubezen. Kot vzor blagosti, potrpežljivosti in spodobnosti, posebno pa zaradi svoje molitve je tako bila Marija tolažba in opora prvih kristjanov.

bl. Anton Martin Slomšek